

FOSCOR DINS LA FOSCOR

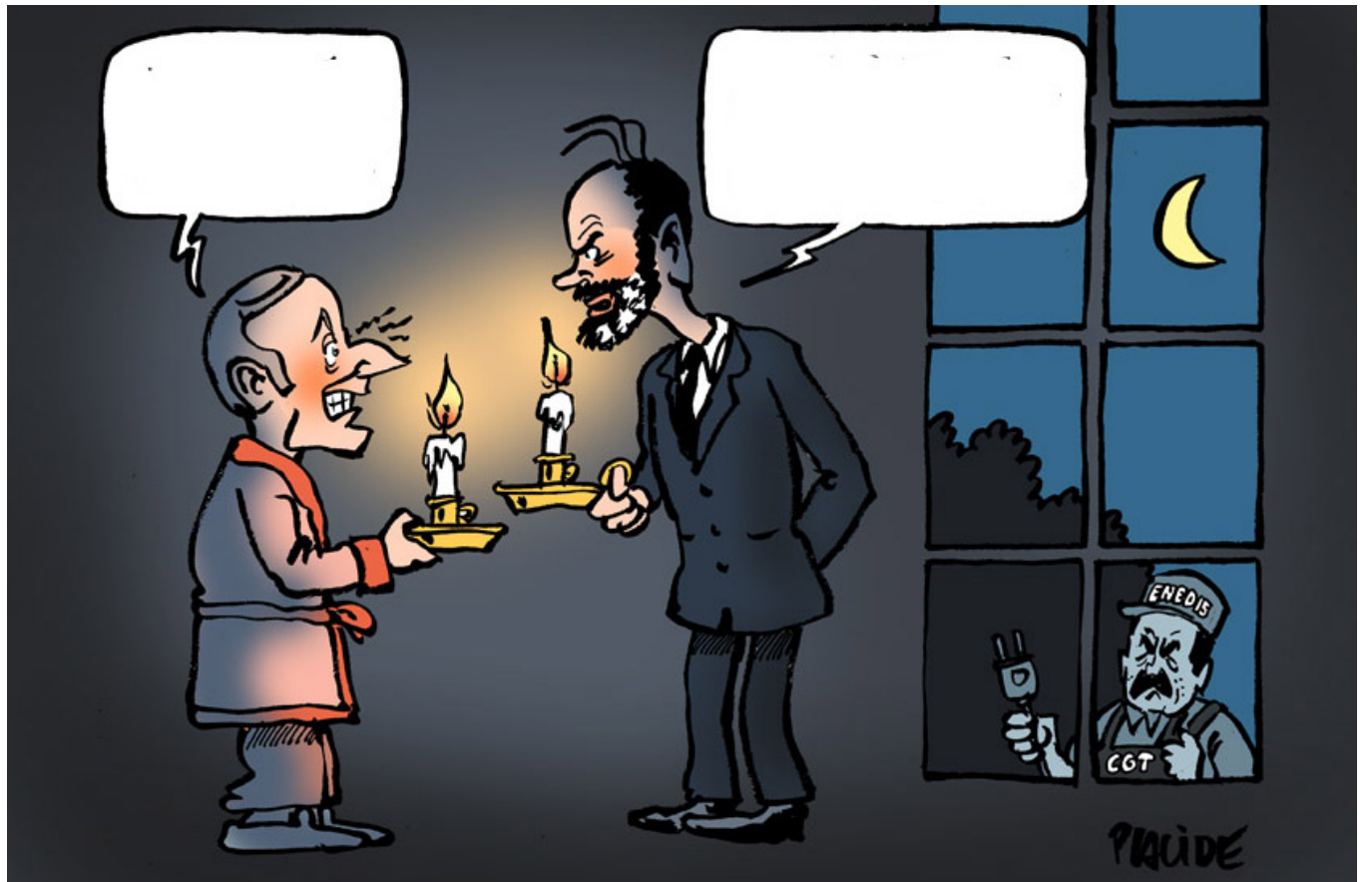
Espanya es queda a les fosques

El panorama patri és qualsevol cosa menys lluminós. De la Covid fins avui mateix, la història espanyola va de sotrac en sotrac. No tots de la mateixa intensitat però sí prou violents com per no poder descansar el cul a la cadira. Dilluns vint-i-vuit d'abril, quan tot just les roses de Sant Jordi començaven a pansir, Catalunya (i Espanya) es queda a les fosques. Florentino Perez, va pensar Catalunya recordant la victòria del Barça a la Copa. Doncs no, aquesta vegada no va ser ell. Va ser...? No se sap.

Teories, totes. Des del ciberatac, passant per un incendi al sud de França, fins a tempestes interestelars s'han barrejat durant la foscor. Feta novament la llum, la veritat és que es desconeix la veritat.

Mal fario, en diríem nosaltres. Espanya no aixeca cap.

La darrera i tímida versió oficial parla d'un desequilibri entre oferta i demanda d'energia. Sembla que, de sobte la clientela de les elèctriques va decidir apagar tots els llums alhora i que els ploms van saltar pels aires. És això possible? Que parlin els tècnics. El que sí que va ser possible i

semblava un miratge, va ser la reacció de les autoritats. Fa quatre dies, el país clamava per la conducta de Mazón durant les inundacions valencianes. Ara, el govern central i els autonòmics no adscrits al P.P. tenien una ocasió diàfana per mostrar com es governa, com s'està al costat de la població, com se'ls informa segons els esdeveniments passen. El Govern de Sánchez va sortir gairebé sis hores després de l'apagada, el de la Generalitat una estona després per no trepitjar la primícia a Madrid, i la resta d'autoritats a remolc. És pura i simple ineptitud, inconsciència mental greu o ganes d'enfotre-se'n del ciutadà? El destí va posar pont de plata al Govern central i ells van i s'hi caguen.

Sortosament el poble, en general egoista i maldestre, amaga un sisè sentit a l'hora de les desgràcies. Apart alguns excessos –com tornar a arrasar els Supers buscant paper higiènic– la conducta de la ciutadania ha resultat exemplar. Civils controlant el trànsit i civils respectant-los, veïns obrint les portes del seu edifici a la gent que no podia tornar a casa, gent amb transistors al carrer per informar a altres ciutadans.

Mira tu com en casos desesperats, els únics que responen són les víctimes de tot plegat.

